

[Lange.]

over den usunde Spekulation og den let-sindige Spekulation, naturligvis særlig over Krigsspekulationen. Men hvor er Grænsen? Det er jo Spekulation at købe Varer, fordi man venter, de skal stige i Pris, der er ingen, der køber med den modsatte Forventning, og det er Spekulation at sætte Penge i en ny Virksomhed. Men kan Samfundet klare sig uden denne Spekulation, uden at nogen gennem Aktiekapitaler sætter nye Virksomheder i Gang, eller enkelte Personer sætter egen økonomiske Eksistens og Fremtid ind paa at skabe noget nyt? Man kan imidlertid ikke benægte, at det her drejer sig om Spekulation, som vil blive bedømt, ikke efter det Formaal, den har, men efter sine Resultater.

Der er en enkel og simpel Maade at afgøre paa, om en Spekulation er sund eller usund, og det er den almindelige Maade, man afgør det paa ved at spørge, hvem det er, der har foretaget den. Er det mig, der foretager den, og den falder heldigt ud, saa er det naturligvis paa Grund af min Dygtighed og mit Fremsyn. Er det derimod min Nabo, saa har han været ude for et enestaaende Held og har ikke skyet at udnytte sine Medmennesker. Er det derimod gaaet galt, saa er det naturligvis, fordi jeg har været uheldig og været ude for Begivenheder, der gik imod alle rimelige Beregninger, medens min Nabo i samme Situation har været baade dum og letsindig.

Det er derfor baade meget let, men ogsaa meget svært at drage Grænsen mellem den sunde og den usunde Spekulation, selv om vi alle kan se enkelte Misvækster. Jeg tror blot ikke, man gennem Lovbestemmelser kan hindre det usunde uden samtidig at hemme det sunde og nødvendige. Der er sikkert mange Mennesker, der for Tiden i deres Virksomheder maa løbe en ganske overordentlig stor Risiko, det vil sige paa-tage sig en ikke frivillig, men, naar de skal opfylde deres samfundsmæssige Opgave, paatvungen Spekulation, som de meget gerne vilde have været fri for. Endnu har der i hvert Fald ikke været mange Chancer for, at en saadan Risiko kan give det, der vil være nødvendigt, hvis man vedblivende skal kunne faa disse Mennesker til at gaa ud i stor Risiko, nemlig en Chance for at vinde noget.

Man faar det Indtryk, at den højtærede Finansminister tror, at han ved sin Lovgivning og sine Udtalelser kan hindre den saakaldte Krigsspekulation, og den ærede Ordfører for Venstre støttede Finansmini-

steren overordentlig meget i denne Tro. Den ærede Ordfører for Venstre tror, at han ved at være med til at gennemføre dette Lovforslag bidrager til at hindre Krigsspekulationen. Ja, den højtærede Finansminister tror vist ikke alene, han er i Stand til at hindre den saakaldte Krigsspekulation; jeg tror, man maa opfatte hans Udtalelse saaledes, at han mener, han allerede har udført ganske overordentlig meget fortjenstfuldt baade ved at fremsætte Lovforslaget og ved de Udtalelser, han tidligere har fremsat. Jeg tror imidlertid ikke paa dette. Der har blot endnu ingen Muligheder været. Kommer de, saa skal det nok vise sig, at Ministerens Love og Udtalelser intet som helst vil betyde i den Henseende.

Jeg skal tillade mig at rette et Par Spørgsmaal om Forstaaelsen af Lovforslaget til den højtærede Finansminister, hvoraf det ene er et Spørgsmaal, jeg har faaet rettet fra en anden og derfor lader gaa videre til den højtærede Finansminister. Der staar i Lovforslagets § 6, Stk. 1, c, Punkt 3, „Anskaffelsesværdien“, og i Paragraffens næstsidste Linie staar der „Anskaffelsessum“. Den, der har spurgt, er en fremragende Jurist, som ikke selv var i Stand til at afgøre, om der menes det samme med Udtrykket Anskaffelsesværdien og Udtrykket Anskaffelsessum, eller om de skulde opfattes som dækkende to forskellige Ting. Jeg vil derfor meget gerne bede den højtærede Finansminister om at besvare dette, saa der kan komme Klarhed over det.

Det andet Spørgsmaal, jeg vil rette, tager Sigte paa §§ 4 og 5. I § 4 staar der Udtrykket „Aktier og lignende Værdipapirer“, medens der i § 5 benyttes Udtrykket „Værdipapirer“ alene. Jeg mener ikke, der kan være Tvivl om, hvad Udtrykket „Aktier og lignende Værdipapirer“ i § 4 betyder, men jeg ved ikke, om Udtrykket „Værdipapirer“ i § 5 viser tilbage til det Udtryk, der er brugt i § 4, eller om det skal forstaaes isoleret; i saa Fald maa det efter min Mening betyde, at ogsaa Obligationer er indbefattet.

Den Ændring, der er foretaget i det andet høje Ting i § 8, hvor man har indsat en Bestemmelse om, at Krigstillæg til den tarifmæssige Hyre, der oppebæres for Sejlsads med her i Landet hjemmehørende Skibe i Omraader, der betragtes som Farezoner, ikke skal medregnes til den skattepligtige Indkomst, har naturligvis i høj Grad vor Sympati.

Naar vi imidlertid fra konservativ Side ikke ønsker at medvirke til Gennemførel-